

[Kirsten Lee]

prøvet. Der er ingen grund til at kaste smuds på det, fru Pernille Forchhammer.

Vi har i Det Radikale Venstre den opfattelse, at ingen unge bør oppebære bistandshjælp, uden at der skal ydes noget til gengæld. Og vi er opmærksom på, at nogle kommuner sørger for, at unge får beskæftigelse i stedet for passiv bistandshjælp.

Man kunne jo have håbet, at tiden havde arbejdet for en sag som denne. Men Socialdemokratiet er, så vidt jeg kan høre, fortsat dybt forankret i vanetænkning. Masser af kønne ord, men alt bliver ved det gamle.

Jeg har på fornemmelsen, at Fremskridtspartiet måske er ved at flytte sig en smule, og det kan vi kun hilse med glæde. Nu må vi så se, om fru Jane Oksens ord rent faktisk holder, når vi kommer til det konkrete med at stemme for forslaget.

Jeg er fuldstændig enig med Det Konservative Folkepartis ordfører, der jo anførte, at det ikke er forbudt de kommuner, der ikke har nogen tilbud, at give tilbud til de unge. Men det, der kan ske ifølge dette forslag, er, at de unge får ret til et tilbud og kommunerne en pligt til at yde dem et tilbud af en eller anden art. Og der er dog ikke noget i forslaget, der forhindrer unge i at være med til at planlægge deres egen fremtid.

Jeg undrer mig lidt over, at fru Jane Oksen er positiv over for, at kommuner yder en indsats for unge i stedet for bare at give dem passiv bistandshjælp, men så fremfører, at dette forslag indebærer offentlige udgifter. Jamen fru Jane Oksen, er de udgifter, som kommunerne bruger på beskæftigelse, da ikke offentlige udgifter? Det, vi ønsker, er jo, at alle unge skal have beskæftigelse i stedet for en passiv ydelse.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Det er såmænd ikke det at plukke æbler eller hive gulerødder op eller grave kartofler op eller hakke roer, der er noget galt med. Nej, det er den unges retssikkerhed i det øjeblik, man kan kastes fra det ene til det andet med en uges eller 14 dages varighed. Det er det perspektiv, vi vender os imod.

Hertil kommer det problem, at der herved bliver mulighed for at give decideret erhvervsstøtte til dette sæsonarbejde, fordi de unge kommer ud med et løntilskud i job, som egentlig ikke er merbeskæftigelse.

Vi synes, at unge i dag indeholder nogle ressourcer, og at vi har en forpligtelse til at have nogle uddannelses-, arbejdsmarkeds- og sociale systemer, som sætter de unges ressourcer ind i et perspektiv, som ikke blot opbevarer dem på en virksomhed, der måske ikke interesserer dem synderligt. Hvis de gerne vil være elektromekanikere, men ikke kan få en plads som elektromekaniker nu og her, vil man sende dem ud at plukke æbler og grave kartofler op og hakke roer, uden at man samtidig giver dem det perspektiv, at de kan komme ind som elektromekanikere på et tidspunkt.

Det, der er i vejen med dette forslag, er, at der ikke er nogen sammenhæng mellem uddannelses-, arbejdsmarkeds- og socialpolitikken. Unge mennesker, som er afvist fra praktikpladser, som er afvist fra uddannelsespladser – det er jo dem, der under 20 år, der er afvist fra vores uddannelsesinstitutioner – er på bistandshjælp i dag. Dem bibeholder vi på bistandshjælp uden at sætte dem ind i et system, som gør, at de kan komme videre i samfundet, at de kan komme til at bruge deres ressourcer aktivt, at de kan komme til at skabe sig en fremtid og få en placering i fremtidens samfund.

Jeg synes, at dette forslag er temmelig lavt, hvad angår ambitioner. Der er masser af kommuner, som har bevist, at det kan lade sig gøre at give de unge en fuldtidsbeskæftigelse, at give dem en kvalificerende uddannelse, at sørge for, at de kan komme videre. Hvorfor vil man ikke stille det kvalitetskrav?

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Jeg var inde på, at kommunerne gjorde en stor indsats, og Det Radikale Venstre kritiserede os for, at det jo kostede penge at gøre den slags.

Vi mener i Fremskridtspartiet, at vi ikke har råd til flere offentlige merudgifter, men vi er da enige i, at det er bedre at give arbejde end at give bistandshjælp for de samme penge. Men altså, det er jo måden, det gøres på. Det kan gøres på flere måder, og det kan også handle om, hvordan man motiverer de unge.

Der er ikke meget opdragelse eller motivering i at give så høj en timeløn, at de unge ikke motiveres til at komme ud på det private arbejdsmarked. Vi har en understøttelse og en kontanthjælp, der efter Fremskridtspartiets